

[Tastesen.]

øvrigt er lovlydige borgere, og det ville jeg anse for meget uhensigtsmæssigt.

Men jeg synes, vi skal se på forslaget i retsudvalget. Vi bør i den forbindelse se på, hvad den nationale amerikanske marihuana-kommission mener om hele dette spørgsmål, som vedrører hash. Denne kommission blev i sin tid nedsat af præsident Nixon, og den afgav i 1972 en betænkning, som er ganske interessant. Konklusionen af denne betænkning er, at den amerikanske politik på dette specielle område, som hedder marihuana og hash, bliver mere liberal end den faktiske danske praksis, vi har i øjeblikket. Dermed har jeg ikke sagt, at vi skal følge det. Vi skal iagttage udviklingen. Men den holdning, vi hidtil har haft i dansk narkotikapolitik på dette område, har efter min opfattelse været særdeles fornuftig, fordi vi nu er i en situation, hvor brugen faktisk er faldende, og jeg tror bestemt, det har sammenhæng med, at vi har taget forholdsvis afslappet på dette problem, i hvert fald mere afslappet, end kristeligt folkeparti her lægger op til.

Gerstrøm (FP):

Da dette forslag sidst blev fremsat her i tinget, vandt det kun ringe tilslutning, og det skyldes jo nok, at den hashliberale indstilling, som nu hr. Tastesen gav udtryk for, som man finder i visse dele af befolkningen, og som jo også findes herinde, har fået så stor udbredelse. Man er bukket under for den propaganda, der siger, at hash godt nok er et giftstof, men det er kun på linje med alkohol og tobak, og i virkeligheden er det ikke særlig farligt. Derfor har vi altså rigsadvokatens cirkulære, der siger, at den blotte besiddelse af hash ikke er noget, der straffes med bøde el. lign.; man får kun en advarsel. Derfor har man den opfattelse i mange kredse, at hash ikke er et særlig farligt stof. Man kan f. eks. se, at på visse afvænningsinstitutioner, som man har under f. eks. mentalhygiejnen, sidder behandlere og ryger hash sammen med klienterne; det er noget, man kalder nedtrapning.

Men den senere tids forskning på dette område har jo nok vist, at hash er et betydelig farligere stof, end man oprindeligt regnede med. Man har set, at det ved lang tids brug fremkalder hjerneskadener, det provokerer sindssygdomme og karakternedbrydning.

Derfor er der virkelig grund til at slå meget hårdere ned på besiddelsen og brugen af hash, end man gør for øjeblikket, og derfor kan vi i fremskridtspartiet til fulde støtte kristeligt folkepartis forslag. Vi bør sætte stærkere ind mod besiddelsen af hash; der bør gives bøder i hvert enkelt tilfælde.

Kirsten Sparre Andersen (V):

Som jeg sagde allerede sidste gang, da kristeligt folkeparti fremsatte dette forslag, mener vi ikke i venstre, at man når bedre resultater ved behandlingen af narkoramte ved at kriminalisere forbruget.

Formålet med lovgivningen på narkotikaområdet har hele tiden været at hindre udbredelsen af euforiserende stoffer. Som en konsekvens af denne indstilling har justitsministeren fremsat et forslag om øget strafferamme for de grovere narkotikaforbrydelser. Det er narkotikaforhandlerne, vi må gøre alt for at komme til livs. Oplysning om de skadelige virkninger ved brug af narkotika må stadig være det bedste middel til at komme problemet til livs, men hvis skaden er sket, må man sætte ind med en fornuftig og relevant behandling, og her kan jeg dele fru Inge Kroghs synspunkt, at det selvfølgelig er uacceptabelt, at medarbejdere ved narkocentre anvender narkotiske stoffer. På samme måde som det ville få konsekvenser for en medarbejder på et alkoholambulatorium, hvis han drikker med klienterne, må det selvfølgelig få konsekvenser for en medarbejder ved et narkocenter, hvis han indtager narkotiske stoffer sammen med klienterne. Hvis behandlerne mener, det er nødvendigt for at demonstrere en fordomsfri og tolerant holdning, er der noget, de har misforstået ganske alvorligt.

Men vi kan altså ikke i venstre være med til generelt at kriminalisere forbrug af hash.

Meta Ditzel (RV):

Kristeligt folkeparti ønsker altså med dette forslag til folketingsbeslutning at nå frem til mere overensstemmelse imellem loven om euforiserende stoffer og det dertil hørende cirkulære.

Jeg forstår på en vis måde nok partiets betænkeligheder ved en sådan uoverensstemmelse. I den store narkotikadebat, vi havde den 23. januar 1969, og som egentlig lagde op til folketingets behandling af disse